

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ

В И С Н О В О К

щодо проекту Закону про ратифікацію Договору між Україною та Республікою Казахстан про екстрадицію (реєстр. № 0030 від 16 січня 2020 року)

Комітет Верховної Ради України з питань правової політики розглянув на своєму засіданні 19 лютого 2020 року (протокол № 21) на відповідність Конституції України проект Закону про ратифікацію Договору між Україною та Республікою Казахстан про екстрадицію (реєстр. № 0030 від 16 січня 2020 року), поданий Президентом України (далі – Законопроект).

29 жовтня 2018 року в м. Астана було вчинено Договір між Україною та Республікою Казахстан про екстрадицію.

Згідно з пояснювальною запискою метою Законопроекту є ратифікація Договору між Україною та Республікою Казахстан про екстрадицію, що створює правову основу для співробітництва компетентних органів Договірних Сторін з метою притягнення до кримінальної відповідальності або виконання вироку щодо осіб, які, намагаючись ухилитися від відповідальності за вчинені злочини, переховуються на території однієї з Договірних Сторін.

Вирішуючи питання про відповідність Законопроекту положенням Конституції України, Комітет виходить з такого.

Конституція України має найвищу юридичну силу; закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй (стаття 1, частина друга статті 3, частина друга статті 8 Основного Закону України).

Чинні міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства України (стаття 9 Конституції України).

Закон України «Про міжнародні договори України» (частина перша статті 9) передбачає, що ратифікація міжнародних договорів України здійснюється шляхом прийняття закону про ратифікацію, невід'ємною частиною якого є текст міжнародного договору.

Законопроект відповідає вимогам пункту «б» частини другої статті 9 Закону України «Про міжнародні договори України» щодо предмету ратифікації

міжнародного договору, а також частини четвертої статті 9 стосовно оформлення пропозицій щодо ратифікації міжнародних договорів України.

Як зауважив Конституційний Суд України у Рішенні від 30 травня 2012 року № 12-рп/2012, згода на обов'язковість міжнародного договору (його ратифікація) здійснюється Верховною Радою України у формі закону, який за своєю правовою природою не відрізняється від інших законів України, закони про ратифікацію та денонсацію міжнародних договорів України повинні прийматися в загальному порядку, встановленому для прийняття законів України (підпункт 2.1 пункту 2 мотивувальної частини).

Відповідно до пункту 32 статті 85 Конституції України до повноважень Верховної Ради України належить надання законом згоди на обов'язковість міжнародних договорів України та денонсація міжнародних договорів України.

Верховна Рада України – єдиний орган законодавчої влади в Україні, одним із повноважень якого є прийняття законів (стаття 75, пункт 3 частини першої статті 85 Конституції України), внесення запропонованих проектом Закону змін до чинного законодавства узгоджується з нормами Конституції України.

Враховуючи викладене, Комітет дійшов висновку, що проект Закону про ратифікацію Договору між Україною та Республікою Казахстан про екстрадицію (реєстр. № 0030 від 16 січня 2020 року), поданий Президентом України, не суперечить положенням Конституції України.

Голова Комітету

А. Є. КОСТІН